

Vid ättelkullans horg, i sangarmod och dyrkan
Av jordpuls bliver adlad en avskorlig vildmarkskung
En urtidskraft nu skänker den slagfärdiga styrkan
Till vist och myrar med aska uti hjärtat
Dimmans följeslagare träder på florygg skör
Han skadar skändad mark, nu sinnet bliver svärtat
En själaklagan starkare än jättars kör

[Ref:]

Ödemarkens son - från majestätiska nord
Ödemarkens son - svor en ed till sin fosterjord
Ödemarkens son - med stormens röst hörs hans strof
Ödemarkens son - omskaldad naturfilosof

Resan fortskrider, ledsagad av sin egen skugga
Över stenbackar och rösen mot fjärran horisont
Frihetsgill i själen, men medlen äro njugga
Fast rikedom är vyn, och födan i hans näverkont

För langväga vindar och regnbagens harmoni
I värdsam bugan
Han tämjer dess vässen med folflig magi
Där klippblock är självaste sockenstugan

[Ref:]

Lavformationer på halstam och rot
En fågnad monumental
Eldfäsrningsböner invid bergets fot
Hörs i hans madrigal

[Ref:]

Ödemarkens son - höglandets profet
Ödemarkens son - besitter utmarkens hemlinghet
Ödemarkens son - vid ättekullarnas horg
Ödemarkens son - han är omnämud som Vintersorg